

РЕШЕНИЕ

№ 5375

гр. София, 29.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 29.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **6037** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалбата на Ц. Р. В., ЕГН [ЕГН] подадена чрез пълномощник – адвокатско дружество „К. и партньори“, представлявано от управителя адв.Л. Е. К., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221015002542-091-001 от 17.12.2018 г., потвърден в оспорената му част на установения резултат по ЗДДФЛ за данъчните периоди 2009г., 2010г. и 2012г. с Решение № 409/11.03.2019г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С.. В жалбата е направено и искане за спиране на оспорения акт, по което съдът се е произнесъл с Определение № 6744/12.09.2019г., отхвърляйки искането, оставено в сила с Определение № 16 191/28.11.2019г. по адм.дело № 13 104/2019г. на Върховен административен съд.

С жалбата срещу РА се иска отмяната му, с доводи за незаконосъобразност, издаване в нарушение на материалния и процесуалния закон и необоснованост. Възражава се подробно срещу извършените корекции на паричните средства в брой към 01.01.2009 г., вкл. се поддържа възражение за изтекла давност за определените с РА задължения за 2009г. и за 2010г.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява последователно от адвокат С. С. (преупълномощен от адв.К.), който поддържа жалбата, от адв.П. (преупълномощен от адв.К.), както и от адв. Д. Б.. В позиция по същество и в представени писмени бележки адв.Б. моли за отмяна на РА като незаконосъобразен, издаден при съществено нарушение на нормата на чл.133 ал.2 т.1 от ДОПК. В тази

връзка развива съображения, че представените с писмо рег. № 1295 от 01.04.2015г. на Софийска градска прокуратура, заведено в деловодството на ТД на НАП [населено място] с вх. № 20 -00-171 #5/01.04.2015г. (л.1206, папка б от адм.преписка), данни за притежавани банкови сметки от задълженото лице в чужбина, за които органите по приходите твърдят, че не са били представени в хода на предходното ревизионно производство, и по конкретно представеното банково извлечение от текуща сметка в CHF с номер 5434.5700.2001, IBAN CH56 0825 3543 4570 0200 1/LIC LILASHZZ, открита в Л. Л., Ж., с притежател А. Г. В. (съпруга на Ц. В.), не е ново писмено доказателство, което е съществувало, но не е могло да бъде известно на органите по приходите. Обосновава, че обстоятелството, че задълженото лице е разполагало е парични средства в чужбина, част от които е превело по сметка на съпругата си в Л. Л., Ж., не е „ново обстоятелство“ по смисъла на чл.133, ал.2, т.1 от ДОПК, с позоваване на констатации на стр.18 от РД № 1302207/11.06.2013г., съставен при предходната данъчна ревизия, съобразно които жалбоподателят е декларирал в подадената от него годишна данъчна декларация за 2012г., с вх. № 2210И0098850/28.02.2013г., доходи от друга стопанска дейност с източник в чужбина, съгласно Приложение № 3А, а именно - възнаграждения по извънтрудови правоотношения в размер на 7 960 233,32 лева (4 904 785 CHF), във връзка с които е представен Договор за посреднически и консултантски услуги от 04.01.212г. с „И Еф Ви И.“ - Британски вирджински острови, приемо - предавателни протоколи за извършена работа и изплатени суми. Че соченото обстоятелството от органите по приходите не е „ново“ се обосновава и с данни от стр. 78 на същия РД / долу /, в който е констатирано, че по време на извършената данъчна ревизия на А. В. за 2012г., резултатите от която са били приобщени с Протокол № АА0828340/05.01.2018г. към настоящото ревизионно производство, са били констатирани редица преводи и вноски на каса от страна на Ц. В. по сметки на съпругата му, сред които и сума в размер на 2 600 000 CHF с ледова равностойност от 4 205 014 лева по разплащателна сметка на А. В. в швейцарски франка в Л. Л., която сума съвпада напълно с процесната.

Твърди се и, че не е изпълнено условието установените нови обстоятелства да са „от съществено значение за установяване на задълженията за данъци“, тъй като преведените по сметка на съпругата на жалбоподателя суми в общ размер на 2 600 000 CHF през м.10.2012г. са част от получените и декларирани от страна на жалбоподателя доходи за 2012г., при което нямат съществено значение за данъчното облагане на жалбоподателя за 2012г., както и нямат значение и за данъчното облагане за периода от 2009г. до 2011г. Оспорва се и наличието на последното условие по чл.133 ал.2 т.1 от ДОПК - новите обстоятелствата/новите писмени доказателства да не са могли да бъдат известни на органите, позоваващи се на тях, след като по време на преходно извършената данъчна ревизия жалбоподателят е предоставил декларация за разкриване на банкова тайна, въз основа на която са били получени и анализирани извлеченията от всички банки на територията на страната, в които жалбоподателят е притежавал банкови сметки през ревизирия период, както и по време отново на предходната ревизия е декларирал получаването на възнаграждение от източник в чужбина в размер на 4 904 785 CHF (равностойност на 7 960 233,32 лева), изплатено му през 2012г. от страна на дружеството „И Еф Ви И.“ - Британски вирджински острови, въз основа на приложени по време на данъчната ревизия - Договор за посреднически и консултантски услуги от 04.01.212г., приемо - предавателни протоколи за извършена работа и изплатени суми от 01.09.2012г. и от

18.12.2012г., Независимо от декларирането на това получено възнаграждение пред органите по приходите, същите не са предприели действия да установят по коя точно банкова сметка е изплатена въпросната сума и да получат информация за това, каквато активност са проявили при повторната ревизия и след като в отговор на ИПДПОЗЛ изх. № Р-22221014002463-040-009/15.08.2016г. жалбоподателя е предоставил информация за притежаваните от него банкови сметки в чужбина.

Жалбоподателят развива тезата и за неправилно формирана данъчна основа за задълженията за 2009г. и 2010г. по реда на чл.122, ал.2 от ДОПК, поради наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1, т.4 и т.5 от ДОПК. Поддържа липса на предпоставките по т.4 на чл.122, ал.1 от ДОПК – липсва счетоводна отчетност, респ. документите за установяване на основата за облагане са унищожени не по установения ред, с доводи, че задължение за водене на счетоводна отчетност, съгласно изискванията на Закона за счетоводството, имат предприятията, по смисъла на чл.2 от с.з., сред които не попадат физическите лица, поради което счита, че хипотезата на чл.122, ал.1, т.4, предл. 1 е нормативно изключена за физически лица, вкл. и с оглед неустановяване на документи, които задълженото лице е следвало да съхранява и които е унищожило не по надлежния ред. Твърди се, че не са налице и обстоятелства по чл.122 ал.1 т.5 от ЗОПК, доколкото липсват доказателства, установяващи, че са налице повредени или унищожени документи от страна на жалбоподателя до степен на негодни за ползване. Поддържа че принципа на служебното начало, въведен с разпоредбата на чл.3 от ДОПК, задължава органите по приходите служебно и безпристрастно да изясняват всички факти и обстоятелства, които са от значение за правата, задълженията и отговорностите на задължените лица, в т.ч. и да съберат/установят документите за установяване на основата за облагане. Допълнително се сочи, че и ревизиращите в РД са приели липса на основанията по чл.122 ал.1 т.4 и т.5 от ДОПК, при констатация в издадения РД за наличие на основанието по чл.122 ал.1 т.2 от ДОПК. При тези установявания е изведена и констатация за противоречие между съдържанието на Уведомление изх. № Р-22221015002542-113-001/19.12.2016г. за наличие на обстоятелства по чл.122, ал.1, т.4 и т.5 от ДОПК и констатираните в РД и в РА основания по чл.122 ал.1 т.2 от ДОПК, което съществено нарушавало правото на защита на жалбоподателя.

Подробни съображения в писмената защита са развити и по отношение на начина на формиране на данъчната основа на задълженията за 2009г. и 2010г. по реда на чл. 122, ал.2 от ДОПК, както и относно неправилно формираната данъчна основа за задълженията за 2012г. по реда на чл.35, т.6 от ЗДДФЛ във връзка с чл.36 от ЗДДФЛ, с подробни разяснения относно предпоставките и приложното поле на чл.35 т.6 от ЗДДФЛ и разграничение между доходите, облагаеми по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ и тези, облагаеми по чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ.

Цитира се съдебна практика на ВАС и се извежда заключението че разпоредбата на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ се прилага само спрямо установени източници, които не са посочени в останалите разпоредби на ЗДДФЛ /при наличие на доход от извънтрудово правоотношение той следва да се обложи по предвидения за него специален ред на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ / и че разпоредбата на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ не следва да се тълкува разширително, с оглед на което спорните доходи правилно са обложени по реда на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ с подадената ГДД за 2012 г.

Иска се обявяването на РА за нищожен и при условията на алтернативност – отмяната му като незаконосъобразен. Претендират се разноски по представен списък.

Ответникът в производството се представлява от юрисконсулти А. и М., които оспорват жалбата. В позиция по същество юрисконсулт М. моли за отхвърляне на жалбата. Развива мотиви за наличие на основанието по чл.133 ал.2 т.1 от ДОПК. В представени писмени бележки коментира подробно извършените процесуални действия и събраните доказателства при повторната ревизия. Позовава се на съдържанието на споразумението за консултантски услуги от 15.04.2008 г., съобразно което Ц. В. се задължава срещу заплащане по своя инициатива или по искане на Възложителя да предоставя консултации по посочени в същото въпроси, както и на съдържанието на Договор за посреднически и консултантски услуги от 04.01.2012 г. за предоставяне от Ц. В. на посреднически и консултантски услуги срещу заплащане, във връзка с бизнеса на Възложителя и неговите търговски интереси, както и във връзка с дейността и/или управлението на трети юридически лица, в които Възложителят има участие. Анализира изплатеното възнаграждение по години, съставените документи във вр. с изпълнение на договора. След анализ на събраните доказателства в ревизионното производство извежда извод, че Ц. В. е собственик - бенефициент на Възложителя - EFV I. F. Ventures L. и при непредставяне на документи, доказващи изпълнение по договорите, той не е реален изпълнител на услуги към EFV I. F. Ventures L. и постъпленията по банковите му сметки представляват доход от друг източник, съгласно чл.35, т.6 от ЗДДФЛ, които следва да се обложи в brutния му размер. Цитира решение на ВАС № 6413 от 29.05.2020 г. по адм.д. 8021 от 23.06.2020 г. (номера на делото в действителност е 3427/2020г.), с което съдът се е произнесъл по спор за формиране на данъчната основа за облагане с ДДФЛ на постъпления по банков сметки. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, както и по отношение на разноските, на основание чл.161 от ДОПК, с искане същите да се присъдят в полза на директора на ДОДОП.

Участващият в производството прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за недоказаност на жалбата.

В съдебното производство са приети като доказателства представените с административната преписка, допълнително представени от страните писмени доказателства, допуснато е изслушване и са приети заключенията на съдебно-счетоводна експертиза (основно и допълнително), на съдебно графологична експертиза, както и на втора съдебно-счетоводна експертиза, приобщени са материали от първата ревизия на жалбоподателя.

Съдът, след като взе предвид събраните в производството доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221015002542-020-001/09.04.2015 г. (л.70 том 1), издадена на основание чл.134 ал.1 във вр. с чл.133 ал.1 от ДОПК, от А. К. Г., в качеството ѝ на заместник на И. И. Х.-директор при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя Ц. В., за определяне на задължения за данък върху доходите на физически лица – свободни професии, граждански договори и др. по ЗДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2009 г. до 31.12.2012 г. Съобразно изложените в заповедта съображения, ревизията е за изменение на задължение за данъци или за осигурителни вноски, определено с влязъл в сила ревизионен акт № [ЕГН]/28.06.2013г., във вр. с писмо рег.№ 1295/01.04.2015г. на Софийска градска прокуратура, с което са получени данни за притежавани банков сметки от задълженото лице, които не са представени при ревизионното производство,

приключило с РА № Р-[ЕГН]/28.06.2013 г. с обхват от 01.01.2006 г. до 31.12.2012 г. за данък върху доходите на физическите лица - свободни професии, граждански договори и др. Тези данни са определени в заповедта като новооткрити писмени доказателства, които са съществували, но не са били известни на една от страните в административното производство – органите по приходите.

ЗВР е издадена и подписана с електронен подпис от А. К. Г., в качеството ѝ на заместник на И. И. Х.-директор при ТД на НАП С.. В съдебното заседание на 08.10.2019г. са приети като доказателства, представените с молба на ответника от 30.08.2019г. Заповед № ЗЦУ 746/24.07.2013г. на изпълнителния директор на НАП (л.192) за оправомощаване на А. К. Г., заместник-директор на ТД на НАП С. да изпълнява правомощията на директор на ТД на НАП С. при отсъствието на титуляра И. И. Х.-директор при ТД на НАП С., както и Заповед № 2863/30.03.2015г. с която на И. И. Х. е разрешено ползването на платен годишен отпуск за периода 06.04.2015г. – 09.04.2015г. вкл. (л.193).

ЗВР е връчена на 15.04.2015г. (л.71 том 1). ЗВР е изменена със заповеди №Р-22221015002542-020-002/07.07.2015 г., № Р-22221015002542-020-003/16.10.2015 г., № Р- 22221015002542-020-004/ 11.04.2016 г., № Р-22221015002542-020-005/10.10.2016 г., № Р-22221015002542-020-006/04.04.2017 г. и № Р-22221015002542-020-007/ 04.10.2017 г., с които е удължаван срока за извършване на ревизията. Със заповеди № Р-22221015002542-023-001/13.08.2015 г. производството е спряно по молба на ревизираното лице и съответно възобновено със заповед № Р-22221015002542-143-001/16.09.2017 г. Със заповед № Р-22221015002542-023-002/29.03.2018 г. производството отново е спряно и възобновено със заповед № Р-22221015002542-143-002/30.10.2018 г. Заповедите са издадени от И. И. Х.-директор на ТД на НАП С..

Възложената ревизия е за изменение на задължение за данъци или задължителни осигурителни вноски, определени с влязъл в сила, необжалван пред съда ревизионен акт № Р-[ЕГН]/28.06.2013 г., с обхват от 01.01.2006 г. до 31.12.2012 г., за установяване на задълженията за данък върху доходите на физическите лица - свободни професии, граждански договори и др., във връзка с писмо рег. №1295/01.04.2015 г. на Софийска градска прокуратура. Според РД, РА и потвърждаващото РА решение на директора на ДОДОП, в писмото е констатирано, че са налице данни за притежавана банкова сметка в Швейцария от съпругата на ревизираното лице-А. В.. От краткото съдържание на посоченото писмо (само 1 изречение, на л.1206, т.6 на адм.преписка) се установява, че същото е изготвено в отговор на писмо № 20-00-171/27.03.2015г. на НАП, като с писмото на СГП, в отговор на писмо на НАП, се изпращат „исканите в т.1 и т.2 от писмото документи“. Писмото е подписано от следовател Т. от Следствен отдел на Софийска градска прокуратура. Към писмото е приложено копие от документ на чужд език (английски език), с адресат А. Г. В., съпруга на жалбоподателя, с изпращач Liechtenshtinische Landesbank (Л. Л.), Ж., като същото съдържа информация за три банкови сметки и един контейнер.

В хода на ревизията органите по приходите са приели за установено, че от предоставено банково извлечение е видно, че на 24.10.2012 г. Ц. В. е превел по тази сметка 1 400 000,00 швейцарски франка и на 30.10.2012г. е превел 1 200 000,00 швейцарски франка. Направен е извод, че ревизираното лице е притежавало банкови сметки и парични средства в чужбина, които не е декларирал при извършването на предходната ревизия. Тези факти са квалифицирани по чл. 133, ал. 2, т. 1 от ДОПК,

като нови писмени доказателства, които не са били известни на органите по приходите.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221015002542-092-001/14.11.2018 г., срещу който е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, същото е обсъдено в мотивите на РА и преценено като неоснователно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р-22221015002542-091-001/17.12.2018 г., издаден от И. И. Х., на длъжност директор на ТД на НАП С., орган възложил ревизията и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията.

С РА допълнително са определени задължения за данък върху доходите на физически лица – свободни професии, граждански договори и др. по ЗДДФЛ в размер на 1 072 040,56 лв., от които за 2009 г. – 439 244,93 лв., за 2010 г. – 416 148,81 лв. и за 2012 г. – 216 646,82 лв., както и лихви за просрочие в размер на 834 904,31 лв.

Съгласно констатациите в РА/РД през процесните периоди ревизираното лице Ц. В. е женен за А. Г. В..

През периодите, обхванати от ревизията, Ц. В. е получил доходи по трудови правоотношения от [фирма] с ЕИК[ЕИК] и доходи по извънтрудови правоотношения от източник в чужбина с платец на дохода EFV I. F. VENTURES L..

В хода на ревизията са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на Ц. В. са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № Р-22221015002542-040-001/28.04.2015 г., №Р-22221015002542-040-002/10.07.2015г., № Р-22221015002542-040-003/29.09.2015 г., ИПДПОЗЛ № Р-22221015002542-040-004/ 15.08.2016 г., № Р-22221015002542-040-005/19.12.2016 г. и № Р-22221015002542-040-006/29.12.2017 г., в отговор на които ревизираното лице е представило документи и писмени обяснения, подробно описани в РД /стр. 3-7/.

С ИПДПОЗЛ №Р-22221015002542-040-001/28.04.2015 г. са изискани документи и обяснения за относими към ревизираните задължения факти. В отговор от 28.05.2015г. (л.65 от адм.преписка) Ц. В. уведомил ревизиращите, че е обективно лишен от възможността да участва пряко и лично в производството, както и да напуска адреса, на който пребивава, поради което изискваната информация следва да бъде събрана по служебен път и при съобразяване на съответните европейски и международни норми на правото.

С ИПДПОЗЛ №Р-22221015002542-040-002/10.07.2015 г. са изискани документи и обяснения относно представена декларация за направени разходи на 07.04.2009 г., когато ревизираното лице е извършило паричен разход в размер на

5 070 000,00 евро за учредяване на фондация в А.. Изискано е да се представят документи, удостоверяващи учредяването на фондацията. Изискани са и писмени обяснения относно начина на финансиране на дейността на фондацията, както и извършвани ли са дарения или друг вид финансиране в полза на фондацията, в какви размери, на кои дати и по какъв начин.

Представен е писмен отговор от жалбоподателя (л.72 и л.73 от адм.преписка), съгласно който същият не потвърждава декларираните факти и обстоятелства в предоставените и подписани от Б. Л. декларации и обяснения. Поддържа се в отговора, че фактите и обстоятелствата са декларирани от Б. Л. в качеството му на упълномощено лице и не са съгласувани предварително с него, като същият следва да представи документите или да понесе отговорност по реда на чл. 313 от НК. Ревизираното лице е посочило, че не разполага с документи, потвърждаващи декларирания от Б. Л. при предходната ревизия паричен разход за учредяване на фондация в А..

С ИПДПОЗЛ №Р-22221015002542-040-003/29.09.2015 г. (л.86-87) са изискани документи и обяснения относно застрахователна полица № 0820011120058 от 13.07.2012 г. от ЗАД В., относно застраховани произведения на изкуството – картини по опис, за пътувания в чужбина, за разходи за издръжка на домакинството за 2012г. Изискани са подробни писмени обяснения по отношение на всяка една от цитираните картини – чия собственост са, кога са закупени, на каква стойност и как е извършено плащането – в брой или по банков път.

Представен е писмен отговор от Ц. В. (л.92-94 и сл. от адм.преписка), съгласно който във връзка с приложения опис на картини към застрахователна полица № 0820011120058 от 13.07.2012 г., сключена със [фирма], в същия са включени картини, закупени с договори за покупко – продажба на оригинални рисунки и картини с продавач И. М. М.. Плащането на дължимите суми по договорите е извършено през 2008 г. В описаната към застрахователната полица са включени и картини, получени от И. М., които са предадени на отговорно пазене, съгласно договор. Към писмения отговор са приложени описаните в него договор за отговорно пазене от 31.05.2007 г. с доверител И. М.; споразумение от 10.03.2014 г.(л.99), за изготвяне на списък на картините/рисунките, предавани в срока на действие на договора от доверителя на довереника, неразделна част от споразумението; договор за покупко – продажба на оригинални рисунки и картини от 27.06.2008 г. с продавач И. М.; разписка за получена сума от 30.06.2008 г.; договор за покупко – продажба на оригинални рисунки и картини от 01.12.2008 г. с продавач И. М..

Останалата част от картините, посочени в описа към застрахователната полица, Ц. В. е получил безвъзмездно, като подарък, по повод различни чествания от частен и служебен характер.

С ИПДПОЗЛ №Р-22221015002542-040-004/15.08.2016 г. (л.129-130) от жалбоподателя са изискани документи и обяснения относно притежавана банкова сметка в СОУТТС В. и постъпили в нея суми от EFV I. F. VENTURES L.. Искането е изтеглено от ел.поща на адв.М. (л.130) като в отговор на това искане неправилно се твърди от органите по приходите, че не са представени документи. По това искане, с молба от 11.10.2016г. от Ц. В., чрез пълномощника му адв.К. (л.135) е поискано удължаване на срока за представяне на документите, което искане е уважено с Решение № Р-22221015002542-106-007/13.10.2016г. (л.132-133), като срока е удължен до 31.10.2016г. С писмен отговор от 03.11.2016г. (л.136-137) от Ц. В. са представени исканите сведения, документи и информация (л.138-140).

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения до трети лица, подробно описани в РД, между които:

С ИПДПОТЛ №Р-22221015002542-041-043/22.05.2015 г. от [фирма] с ЕИК[ЕИК] е изискано да се представят всички документи, свързани с покупко - продажба на валута за периодите от 01.01.2007 г. до 31.12.2012 г., извършена между [фирма] и Ц. Р. В..

В отговор, с вх. №94-Ц-60/17.06.2015 г. [фирма] е представило справка за извършените валутни сделки за периодите от 01.01.2011 г. до 31.12.2012 г., като е пояснено, че информация за периодите от 01.01.2007 г. до 31.12.2010 г. ще бъде представена допълнително. Допълнителна информация не е представена.

Съгласно констатациите в РА, в хода на предходното ревизионно производство на Ц. В., с обхват от 01.01.2006 г. до 31.12.2012 г., жалбоподателят е представляван от Б. А. Л., въз основа на подписано в негова полза пълномощно. В качеството му на упълномощено лице Б. Л. е получавал ЗВР, ИПДПОЗЛ и е предоставял документи и писмени обяснения. С вх. №1494-23-113#2/30.01.2013 г. са представени декларации и обяснения от името на Ц. В., подписани от Л. в качеството му на упълномощено лице.

С ИПДПОТЛ №Р-22221015002542-041-048/10.07.2015 г. (л.506-507), изготвено за целите на ревизионното производство /връчено на 02.06.2016 г./, от Б. Л. са изискани писмени обяснения от кого и по какъв начин е получил информацията, изложена в подписаните от него декларации относно направените разходи в брой от Ц. В. за периодите от 2006 г. до

2011 г. и други факти, относими към ревизията, като в отговор на искането от Л. не е представена изисканата информация.

С ИПДПОТЛ №Р-22221015002542-041-053/15.08.2016г. (л.514-515) и №Р-22221015002542-041-055/06.10.2016 г. от И. М. са изискани информация и доказателства относно договори за покупко - продажба на оригинални рисунки и картини от 30.06.2008 г. и от 01.12.2008 г. с купувач Ц. В. и продавач- И. М..

И. М. е представил отговор /№18-00-1#102/30.09.2016 г. (л.516-518), съгласно който същият не съхранява разписката за получената от него сума по договор за покупко - продажба на оригинални рисунки и картини от 01.12.2008 г., поради което не може да представи същата. М. е посочил, че и двете разписки са подписани в два екземпляра, поради което вторият екземпляр се намира при Ц. В.. Картините, описани в приложенията към договорите, не са поотделно, а на две части, така, както са описани в Приложение №1 към договора от 27.06.2008 г. /73 бр./ и в Приложение №1 към договора от 01.12.2008 г. /65 бр./ Поради тази причина цената е договаряна общо, а не за всяка отделна картина, като картините не са предавани поотделно. При предаването на картините лицата не са подписвали документи. Картините са индивидуализирани в приложенията към договорите и не е било необходимо изричното им повторно индивидуализиране с допълнителен документ при предаването им. Нито една от страните по договорите не е имала каквито и да било претенции към другата за неизпълнение на задълженията си. И. М. е посочил, че единствените плащания, които е получил по договорите са тези, документирани с разписките. Плащанията са по едно за всеки договор и то е в пълния размер на договорената сума. Съгласно отговора всички продадени картини И. М. е наследил от дядо си – В. М.. И. М. сочи в отговора, че освен картините, продадени с цитираните по – горе договори, не е продавал други картини на Ц. В., но му е подарявал картини за негови рождени дни, което е документирано с надпис на гърба на рамката на съответната картина. Картините, оставени на отговорно пазене, са описвани във времето в споразумения, като последното от 10.03.2014 г. е приложено към цитирания отговор от 01.04.2015 г. Въз основа на този договор през периода от юни 2007 г. до февруари 2014 г. И. М. е оставял различен брой картини на отговорно пазене в помещенията на К.. Стари документи, относно оставяните картини, лицето не пази, тъй като се основава на последното споразумение от 10.03.2014 г. И. М. е посочил, че независимо от уговореното в чл. 6 от договора за отговорно пазене, Ц. В. не се е възползвал от правото си на първи купувач. М. не е посредничил при покупко - продажбата на

картини/рисулки или други произведения на изкуството между Ц. В. и трети лица. Сочи, че на база на Споразумението от 10.03.2014 г. Софийският апелативен съд се е произнесъл с Определение от 24.03.2016 г., с което е постановил, че картините, описани в споразумението от 10.03.2014 г., които са оставени на отговорно пазене в трезора на К., са собственост на И. М., а не на Ц. В., поради което не може да се налага обезпечение върху тях за чужд дълг, като преписи от съдебните определения са представени с отговора.

С Протокол № АА0828340/05.01.2018 г. са присъединени доказателства, събрани в хода на извършвани ревизии на А. В. – съпруга на жалбоподателя и Р. В., негова дъщеря.

Според констатациите на органите по приходите при оспорването на РА пред Директора на ДОДОП, с Протокол № АА0828339/02.06.2015 г. са приобщени всички доказателства, събрани в хода на ревизия на Ц. В., приключила с № [ЕГН]/28.06.2013 г. с обхват от 01.01.2006 г. до 31.12.2012 г. Съдът констатира, че подобен протокол не се съдържа в материалите от ревизията, представени с административната преписка, нито е описан в съдържанието на писмо вх. № 53-04-450/09.05.2019г. на ДОДОП, с което до ДОДОП, във вр. с жалба до Административен съд София - град, инициирала настоящето съдебно производство, се изпраща ревизионния акт и събраните при ревизията доказателства.

В действителност, при ревизионното производство не са приобщени фактически материалите при извършената предходна ревизия на жалбоподателя, приключила с издаването на РА № [ЕГН] от 28.06.2013г. на ТД на НАП [населено място], поради което с протоколно определение от 06.10.2020г. съдът е задължил ответника да представи РА № [ЕГН] от 28.06.2013г. на ТД на НАП [населено място], ведно с издадения РД при същата ревизия. С молба на пълномощник на ответника, постъпила по делото на 26.10.2020г. са представени РА № [ЕГН]/28.06.2013г. и РД № 1302207/11.06.2013г. (л.406-420 от адм.д. 6037/2019г.), които са приети като доказателство по делото с протоколно определение от 16.02.2021г. По молба на жалбоподателя, от ТД на НАП С., с писмо от 01.03.2022г. (л.691-692) са представени по опис копия от документи, събрани при първата ревизия на жалбоподателя, сред които ИПДПОЗЛ от 12.03.2013г. до Ц. В. и отговор на искането от 28.03.2013г., ИПДПОЗЛ от 08.01.2013г. до [фирма] и отговора на искането от 07.02.2013г., ведно с представените документи, договор за посреднически и консултантски услуги от 04.01.2012г. , както и заверена разпечатка от ИС на НАП за подадената от Ц. В. ГДД за 2008г. , които са приети като доказателства с протоколно определение от о.з. на 29.03.2022г.

От съдържанието на РД № 1302207/11.06.2013г. при констатациите на ревизиращите органи във вр. с данъка по чл.48 от ЗДДФЛ за 2012г. се установява, че Ц. В. е подал ГДД по чл.50 ал.1 от ЗДДФЛ в която е декларирал доходи от възнаграждения по извънтрудови правоотношения в общо размер на 7 950 233,32 лв., от източник в чужбина, съгласно Приложение № 3А, във връзка с които е представен Договор за посреднически и консултантски услуги от 04.01.2012г. с „И Еф Ви И.“ - Британски вирджински острови, приемо - предавателни протоколи за извършена работа и изплатени суми. Органите по приходите са констатирани в РД, че размера на възнаграждението по договора (определено в швейцарски франкове) съвпада с декларираното в ГДД. Договора и приемо-предавателен протокол от 01.09.2012г. към договора, както и окончателен приемо-предавателен протокол към същия договор от 30.10.2012г., са представени при преходното ревизионно производство Във връзка с ИПДПОЗЛ №1494-23-113/28.12.2012 г. е представена декларация от Ц. В. /с вх. №1494-23-113#2/30.01.2013 г. - присъединена към процесното производство/, съгласно която за периодите от 01.01.2006 г. до 31.12.2011 г. за покупка на движими ценности /картини/ са извършени разходи в брой по дати и суми както следва: 09.05.2006 г. – 40 000,00 лв.; 16.07.2007 г. – 60 000,00 лв.; 30.06.2008 г. – 345 000,00 лв.; 10.03.2009 г. – 420 000,00 лв.; 25.08.2010 г. – 465 000,00 лв.; 07.01.2011 г. – 15 000,00 лв.; 28.02.2011 г. – 10 000,00 лв.; 21.04.2011 г. – 15 000,00 лв.; 30.06.2011 г. – 15 000,00 лв.; 25.07.2011 г. – 10 000,00 лв.

С вх. №1494-23-38#1/28.03.2013 г. във връзка с ИПДПОЗЛ №1494-23-38/12.03.2013 г. е постъпил писмен отговор от Ц. В., който е присъединен към процесното производство, съгласно който придобитите през 2012 г. движими ценности са платени по банков път и са намерили отражение в представените извлечения за движението по притежаваните от лицето банкови сметки.

С вх. №20-00-171/01.04.2015 г. от СГП на органите по приходите е представена декларация за дарение на картини от И. М. на Ц. В. и относими към нея доказателства. Съгласно представената декларация И. М. дарява безвъзмездно на Ц. В. 11 бр. собствени му картини, подробно индивидуализирани в декларацията. От извършена съпоставка на картините, посочени в декларацията за дарение и картините – посочени в приложение №1 към договори за покупко - продажба на картини от 27.06.2008 г. и от 01.12.2008 г., е установено, че 10 бр. от единадесетте картини, посочени в декларацията за дарение, се съдържат и в Приложение №1 към договорите за продажба на картини (описани на стр. 34 в РД).

С вх. № 20-00-171#29/14.06.2016 г. от СГП са получени застрахователни полици, сключени между [фирма] и Ц. В., обхващащи застрахователен период от 29.07.2010 г. до 28.07.2014 г., издадени добавъци към цитираните полици, ведно с описи към тях и платежни документи, удостоверяващи плащането на застрахователната премия от страна на застрахования. В допълнение от [фирма] е уточнено, че застрахователните суми са определени по посочена сума от Застрахования.

С вх. №20-00-171/21.07.2015 г. от СГП са получени списъци на картини, колекции, снимки и др., предадени от квесторите на К. АД. В представените списъци се съдържат документи, подробно описани на стр. 36-39 в РД.

Видно от описаните списъци с произведения на изкуството и разпечатките от водена кореспонденция между И. М., С. Б. и Д. Д. (секретарки на Ц. В.) е установено, че през периодите от 2007 г. до 2013 г. последният е извършвал покупка на различни произведения на изкуството. В хода на ревизията е извършена съпоставка между картините, индивидуализирани в Приложения №1 към договорите за покупко – продажба на картини и договора за отговорно пазене и картините, индивидуализирани в списъците от водената кореспонденция между страните, в резултат на която е установено, че голяма част от тези произведения на изкуството ревизираното лице е придобило през 2010 г., независимо, че същите се съдържат в представените приложения към договорите за покупко продажба. Освен посочените в приложенията към двата договора картини Ц. В. е придобил и други картини, за които в хода на ревизията не са представени документи. През периодите от 2010 г. до 2013 г. от Ц. В. са закупувани и картини, съдържащи се в представения договор за отговорно пазене. Органите по приходите са отбелязали, че в подкрепа на тези твърдения е и фактът, че придобиваните през процесните периоди картини са включвани през съответните години в описите към добавъци към съответните застрахователни полици. Вследствие на изложеното ревизиращият екип не е кредитирал представените договори за покупко – продажба на картини и договор за отговорно пазене.

Предвид обстоятелството, че произведенията на изкуството, посочени в кореспонденцията, получена с вх. №20-00-171#29/14.06.2016 г. от СГП, съответстват по наименование, цени и период на придобиване на същите, съдържащи се в описите към застрахователни полици и добавъци, неразделна част от тях, са приети за дата и цена на придобиване, тези, които са посочени в цитираната кореспонденция.

Установени са разходи за придобиване на произведения на изкуството /картини/ по години, както следва:

До 31.12.2008 г. в размер на 626 350,00 евро /1 225 034,12 лв./; за 2010 г. в размер на 303 000,00 евро /592 616,49 лв./; за 2011 г. в размер на 290 000,00 евро /567 190,70 лв./ и 150 000,00 лв. или общо в размер на 717 190,70 лв. и за 2012 г. в размер на 815 500,00 евро /1 594 979,36 лв./

Изпратени са Искания за извършване на обмен на информация с данъчни администрации на други държави както следва:

Във връзка с представена декларация от Ц. В., съгласно която на 07.04.2009 г. ревизираното лице е извършило паричен разход в брой в размер на 5 070 000 евро за учредяване на фондация в А., е изпратена Молба за информация за преки данъци с изх. №Р-22221015002542-М.-001/10.07.2015 г., с която е поискано да бъде отправено запитване до данъчната администрация на Република А., с цел да се установи има ли реално учредена фондация., получавани ли са дарения от ревизираното лице, в какви размери, на кои дати и по какъв начин., как са изразходвани получените дарения, внасяни ли са други суми във връзка с дейността на фондацията от Ц. В.. С вх. №20-00-3135/05.08.2015 г. е получен отговор, съгласно който в базите данни на австрийската данъчна администрация не е открита информация Ц. В. да е учредявал фондация в А..

С писмо рег. №141/12.01.2016 г. на Софийска градска прокуратура е представен превод на документ, съгласно който фондацията е учредена с документ от 07.04.2009 г. и вписана на 24.04.2009 г. във фирмената книга на Търговски съд В. под №FN 326186k и с адрес Ш. 6, 1010 В..

Изпратена е Молба за информация за преки данъци с изх. №Р-22221015002542-М.-002/26.01.2016 г., с която е поискано да бъде отправено запитване до данъчната администрация на Република А. с цел да се установи: има ли реално учредена фондация, вписана на 24.04.2009 г. във фирмената книга на Търговски съд В. под №FN 326186 k, както и информация за финансирането на дейността на фондацията. С вх. №20-00-391#2/09.06.2016 г. е получен отговор, съгласно който съществува фондация с адрес: Schubertring 6, 1010 V., А. и регистрационен № FN326186k. Името на фондацията е "M. PRIVATSTIFTUNG". Учредител и бенефициент на фондацията е Ц. В.. Капиталът на фондацията е 70 000 евро, като съгласно приложен документ парите са платени в брой от Ц. В.. Приложен е и договор за дарение, сключен между Ц. В. и M. PRIVATSTIFTUNG, за сума в размер на

200 000 евро.

Приложено е банково извлечение, от което е виден преводът на горната сума. Приложено е банково извлечение от V. Gutmann AG, от което е видна и сумата от 5 000 000 евро, преведена по сметка на фондацията.

Изпратена е Молба за информация за преки данъци с изх. №P-22221015002542-M.-007/30.08.2016 г. до данъчната администрация на Република А., с която е поискано да бъде отправено запитване до данъчната администрация на съответната държава с цел да се установи в брой или по банков път е направена вноска в размер на 5 000 000,00 евро. С вх. № 20-00-391#3/03.01.2018 г. е получен отговор, с който данъчната администрация на Република А. уведомява, че: MEDIABULGARIA H. G. е собственост на фондация M. PRIVATSTIFTUNG. Учредител на фондацията е Ц. В., а бенефициенти /действителни собственици/ са Ц. В., А. В. и Р. В.. Фондация M. PRIVATSTIFTUNG е прекратена на 17.10.2017 г. в резултат на производство пред Търговския съд.

В хода на ревизионното производство е направен анализ на движението на парични средства по притежаваните от Ц. В. банкови сметки в страната, подробно описан в РД. Установените плащания са намерили отражение в извършена съпоставка между стойността на имуществото на ревизираното лице и направените от него разходи и декларираните и/или получени доходи. Установени са придобитите имущества и направените разходи през процесните периоди.

При тези установявания органите по приходите са извели извод за наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 и 5 от ДОПК, поради което на Ц. В. е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №P-22221015002542-113-001/19.12.2016 г. (л.1182 папка 6 от адм.преписка), с което лицето е уведомено за наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК, поради което основата за облагане с данък върху доходите на физическите лица - свободни професии, граждански договори и др. за процесните периоди /от 01.01.2009 г. до 31.12.2012 г./ ще бъде определена по реда на чл. 122-чл.124 от ДОПК. Фактически посочените обстоятелства в уведомлението са за притежаване от ревизираното лице банкови сметки в чужбина, които не са декларирани при предходната ревизия – банкова сметка в R. Coutts, Switzerland, както и за притежаван севместен контейнер в швейцарски франкове в Л. Л., Ж..

Заедно с уведомлението на лицето е връчено и ИПДПОЗЛ №P-22221015002542-040-005/19.12.2016 г., с което е изискано да представи декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК относно имущественото му състояние за периодите от 2009 г. до 2012 г.

На ревизираното лице е връчено и уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от

ДОПК №P-22221015002542-139-001/19.12.2016 г.

С вх. №18-00-1#108/08.02.2017 г. от Ц. В. е представен писмен отговор, съгласно който във връзка с изисканото деклариране на информация с декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК по образец за 2009 г., 2010 г., 2011 г. и 2012 г. Ц. В. уведомял органите по приходите, че до настоящия момент е представил изисканите данни за нуждите на ревизионното производство с писмените си отговори на съответните ИПДПОЗЛ. Не са представени декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за процесните периоди /2009 г. - 2012 г./

От Ц. В. е представено писмено становище с вх. №18-00-1#107/08.02.2017 г., съгласно което не са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК, тъй като до момента е предоставена цялата налична документация, която е изискана във връзка с провежданото ревизионно производство за периода от 01.01.2009 г. до 31.12.2012 г. Относно посочените в уведомлението банкови сметки в Л. Л., Ж., с притежател А. В., Ц. В. поддържа, че произхода на средствата за извършените преводи на 24.10.2012 г. в размер на 1 400 000 CHF и на 30.10.2012 г. в размер на 1 200 000 CHF е от получени и декларираны от него доходи от източник в чужбина през 2012 г. с платец EFV I. VENTURES L., в предходното ревизионно производство.

С писмен отговор с вх. №18-00-1#106/03.11.2016 г. Ц. В. е предоставил информация за извършени плащания по банкова сметка в Coutts B., Швейцария. Посочил, че в годишната си данъчна декларация по ЗДДФЛ за 2012 г. е декларирал като придобити доходи от източници в чужбина с платец на дохода EFV I. F. VENTURES L., следните постъпили суми по сметка в Coutts B., Швейцария: на 05.09.2012 г. – 2 590 785,00 CHF, на 23.10.2012 г. – 1 400 000,00 CHF и на 30.10.2012 г. - 914 000,00 CHF.

С оглед определяне на основата за облагане с данъци във връзка с нормата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК органите по приходите са анализирали обстоятелствата, подробно описани в РД.

Така, по отношение на данъка върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2012 г. органите по приходите са приели за установено, че Ц. В. е подал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, с която е декларирал:

- доходи от трудови правоотношения в размер на 144 750,00 лв.; задължителни осигурителни вноски в размер на 3 096,00 лв.; годишна данъчна основа по чл. 25 от ЗДДФЛ в размер на 141 654,00 лв.; авансово удържан данък в размер на 14 165,40 лв.

- доходи от друга стопанска дейност от източник в чужбина в размер на 7 960 233,32 лв. – Приложение 3А; разходи за дейността /25 %/ в размер на 1 990 058,33 лв.; облагаем доход, намален с разходите, в размер на 5 970

174,99 лв.; авансово удържан данък в размер на 0,00 лв.

Общата годишна данъчна основа е в размер на 6 111 828,99 лв. Данък върху общата годишна данъчна основа в размер на 611 182,40 лв. Авансово удържан данък в размер на 14 165,40 лв. Данък за довносяне в размер на 597 017,00 лв. 5 % отстъпка съгласно чл. 53, ал. 3 от ЗДДФЛ в размер на 29 850,85 лв. Данък за довносяне в размер на 567 166,15 лв., внесен на 01.03.2013 г.

При извършената за целите на ревизионното производство съпоставка органите по приходите не са установили несъответствие между стойността на имуществото на задълженото лице и направените от него разходи и декларираните и/или получени доходи за 2012 г.

Приели са че на ревизираното лице са изплатени възнаграждения за управлението на бизнес портфейл от EFV I. F. VENTURES L. както следва: на 05.09.2012 г., 23.10.2012 г. и 30.10.2012 г. – 2 590 785 швейцарски франка /4 217 694,35 лв./, 1 400 000 швейцарски франка /2 263 324,00 лв./ и 914 000 швейцарски франка /1 479 208,46 лв./, като в РД (л.40-46) са изложили подробни констатации относно правоотношенията между Ц. В. и EFV I. F. VENTURES L..

Приели са, че не са представени документи, удостоверяващи извършване на услуги от ревизираното лице на EFV I. F. VENTURES L., като поради това получените суми общо в размер на 4 904 785,00 швейцарски франка /7 960 226,81 лв./ са доход от друг източник по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

За такъв доход в хода на ревизията е приета и получената по банкова сметка на задълженото лице в банка COUTTS & CO.AG HA 13.12.2012 г. сума (доход) в размер на 117 951,25 щ. д. /176 411,43 лв./ относно плащане на дял при окончателна ликвидация.

За този доход в размер на 117 951,25 щ. д. с легова равностойност 176 411,43 лв., получен по банкова сметка в банка COUTTS & CO AG и установеният доход в размер на 4 904 785,00 швейцарски франка /7 960 226,81 лв./, получен по банкова сметка в банка COUTTS & CO AG от EFV I. F. VENTURES L., е изведен извод, че са доходи от друг източник по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, за които на основание чл. 36 от ЗДДФЛ е определена данъчна основа в размер на 8 136 638,24 лв., върху която се дължи данък в размер на 813 663,82 лв.

Така е установен размер на данъка 827 829,22 лв., в т.ч.: по трудови правоотношения в размер на 14 165,40 лв.; други доходи 813 663,82 лв.; авансово внесен данък в размер на 14 165,40 лв. Данък за довносяне в размер на 813 663,82 лв., 5 % отстъпка съгласно чл. 53, ал. 3 от ЗДДФЛ в размер на 29 850,85 лв. Внесен данък в размер на 567 166,15 лв. Данък за

довнасяне в размер на 216 646,82 лв.

За невнесения в срок данък е начислена лихва на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ.

В съдебното производство, по искане на жалбоподателя, е допуснато изслушването на съдебно-счетоводна експертиза, изпълнена от вещото лице А.. От представеното заключение по допуснатата експертиза (л.353-391 от адм.д.), прието от съда и неоспорено от страните в о.з. на 06.10.2020г. което съдът кредитира, се установява, че съобразно банково извлечение от В. Gutmann AG на 07.04.2009г. е внесена сума в размер на 5 000 000 евро по сметка на фондация „М. Privatstiftung”, А. от сметка на Ц. В.. Вещото лице установява и че от съдържанието на банковото извлечение (Kontoauszug), което видимо е с данни от с/ка на М. Privatstiftung в В. Gutmann Aktiengesellschaft в долния му десен ъгъл има данни, които вероятно са № на с/ката Е. IBAN [банкова сметка], BIC GUTBATWW, като в същото се вижда сума 5000000 евро, с данни на реда: Kunden-N.: 230D066662, Rechnung-N. FA -09-14584, datier vom 9.A. 2009, 04.05, DEV.E./0904300009611AD, 0 174 0300, 01.05. Доколкото представеното банково извлечение е на чужд език експерта сочи, че не може да коментира съдържанието му и това на приложенията към него. Независимо от езика на банково извлечение, в РД, РА и в решението на ДОДОП органите по приходите са направили констатацията, че банковото извлечение, установява превода на сумата от 5000000 евро (лист 99 по делото, стр.20 от решението на ДОДОП № 409/11.03.2019г.) като информация за потвърждение на факта, че по сметка на фондация „М. Privatstiftung” А. е извършено плащане на 5000000 евро, е и полученият отговор вх. 20-00-391#2/09.06.2016 г. от данъчната администрация на Република А., с прилагане на банково извлечение от В. Gutmann AG с данни, че на 07.04.2009г. е внесена сума в размер на 5000000 евро по сметка на фондацията(лист 33 по делото).

Вещото лице А. дава в заключението си и отговор на въпроса относно определеното крайно салдо на разполагаеми парични средства в брой към 31.12.2008г. при извършената ревизия за периода 01.01.2006г. до 31.12.2012г. на Ц. В., приключила с издаването на Ревизионен акт № 2101-1302207/11. 06.2013г., а именно дали в паричния поток за определяне на салдото на разполагаемите парични средства в брой към 31.12.2008 г. е включена в приходната част /постъпленията на ревизираното лице/ възстановената заемна сума в размер на 3347960 лв. от [фирма] с ЕИК[ЕИК] на Ц. В., преведена по сметка на [фирма] от 05.11.2008г. по негово нареждане. Съобразно отговора на ВЛ , съобразявайки констатацията в оспорения РА, според която

„Установената при ревизията разполагаема сума в брой към 31.12.2008г. в размер на 12852286,96 лв. следва да се намали и със сума в размер на 3347960 лв., „неправилно” отразена при предходната ревизия като възстановена в брой на ревизираното лице (РЛ) от [фирма].“ В резултат на тази корекция и др.корекции наличността на парични средства в брой притежавани от РЛ към 01.01.2009г., респективно разполагаема сума в брой (салдо) към 31.12.2008г., е сведена от 12 852 286,96 лв. на 7 151 316,40 лв., във връзка с Паричен поток за 2009г., по оспорения в настоящето производство РА № Р-22221015002542-091-001/17.12.2018г. От допълнителното заключение на съдебно-счетоводната експертиза, изготвено отново от ВЛ Г.А., прието от съда и неоспорено от страните, се установява, че при извършената ревизия за периода 01.01.2006г. до 31.12.2012г. на Ц. В., приключила с издаването на Ревизионен акт (РА) № 2101-1302207/11.06.2013г., е определено крайно салдо на разполагаеми парични средства в брой към 31.12.2008г. за ревизираната 2008г., като в паричния поток за определяне на салдото на разполагаемите парични средства в брой към 31.12.2008г. в приходната част /постъпленията на ревизираното лице/ е включена възстановената заемна сума в размер на 3 347 960 лв. от [фирма] на Ц. В., преведена по сметка на [фирма] от 05.11.2008г. по негово нареждане, обстоятелство, установено от Справка - Приложение № 57 към РД № 1302207/11.06. 2013г. за извършена ревизия на Ц. Р. В. по ЗДДФЛ.

В съдебното производство, по искане на жалбоподателя, съдът допусна извършването на втора съдебно-счетоводна експертиза, изпълнена от ВЛ Ч.-Г., при която вещото лице установява съответствие между изплатените през 2012г. на Ц. В. суми в размер на 4 904 785 швейцарски франка от страна на EFV I. F. VENTURES L. по банкова сметка на жалбоподателя в банка COUTTES&Co AG Ц., с размера на дължимите от посоченото дружество суми на жалбоподателя в изпълнение на задълженията по Споразумението за консултантски услуги от 15.04.2008г. и Договор за посреднически и консултантски услуги от 04.01.2012г., отнасящи се за периода 2009г. – 2012г. вкл. За тези суми, изплатени през 2012г. на жалбоподателя, в размер на 4 904 785 швейцарски франка, същото вещо лице установява, че са включени в подадената ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ за 2012г., с основание „доходи по извънтрудови правоотношения от друга стопанска дейност с източник в чужбина“. Вещото лице установява идентичност между постъпилите по сметката на жалбоподателя в банка COUTTES&Co AG Ц. парични суми в размер на 4 904 785 швейцарски франка и тези преведени на съпругата му А. В. суми по сметката ѝ в Liechtenshtinishe Landesbank – Ж., съгласно представеното от СГП-СО на

органите по приходите с писмо № 1995/01.04.2015г. извлечение от текуща сметка на А.В., с данни за постъпили по сметката суми, както следва – на 24.10.2012г. – 1 400 000 швейцарски франка и на 30.10.2012г. – 1 200 000 швейцарски франка. Вещото лице допълва, че констатации за идентичност е направил и директора на ДОДОП в Решение № 409/11.03.2019г.

Заключението на вещото лице Ч. - Г., съдържащо отговор на поставените въпроси, неоспорено от страните, е прието от съда в о.з. на 29.03.2022г.

Заключението на съдебно-графическата / почеркова експертиза на ВЛ Ц., прието от съда, установява, че подписа в мястото за подпис в цветно копие на писмо с гриф „Строго секретно [фирма] от 05.10.2017г. е ксерокопие на подпис на Ц. В., както и че от Ц. В. е изпълнен подписа на съответното място за подпис в Споразумение за сътрудничество от 17.10.2011г.

При тези установявания, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу ревизионния акт е подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване, поради което е допустима.

По делото не е спорно възлагането на ревизията от компетентен орган по чл.134 ал.1 изр.2 от ДОПК и същото се установява от представените от ответника писмени доказателства - Заповед № ЗЦУ 746/24.07.2013г. на изп.директор на НАП (л.192) за оправомощаване на А. К. Г., заместник-директор на ТД на НАП С. да изпълнява правомощията на директор на ТД на НАП С. при отсъствието на титуляра И. И. Х.-директор при ТД на НАП С., както и Заповед № 2863/30.03.2015г. с която на И. И. Х. е разрешено ползването на платен годишен отпуск за периода 06.04.2015г. – 09.04.2015г. вкл. (л.193).

В конкретния случай ревизията е извършена за определяне на задължения за данък върху доходите на физически лица – свободни професии, граждански договори и др. по ЗДДФЛ за данъчни периоди от 01.01.2009 г. до 31.12.2012 г., като съобразно ЗВР основание за извършването ѝ са обстоятелства по чл.133 ал.2 т.1 от ДОПК - за изменение на задължение за данъци или за осигурителни вноски, определено с влязъл в сила ревизионен акт № [ЕГН]/28.06.2013г., във вр. с писмо рег.№ 1295/01.04.2015г. на Софийска градска прокуратура, с което са получени данни за притежавани банкови сметки от задълженото лице, които не са представени при ревизионното производство, приключило с РА № Р-[ЕГН]/28.06.2013 г. с обхват от 01.01.2006 г. до 31.12.2012 г. за данък върху доходите на физическите лица - свободни професии, граждански договори и др. Тези данни са определени в заповедта за възлагане на

ревизия като новооткрити писмени доказателства, които са съществували, но не са били известни на една от страните в административното производство – органите по приходите.

Ревизионното производство, предвидено в чл. 133 и чл. 134 от ДОПК, е в Глава шестнадесета на ДОПК - "Особени производства", и представлява извънреден способ за изменение на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, определени с влязъл в сила ревизионен акт. Този извънреден способ за изменение на задължения, установени с влязъл в сила ревизионен акт, пряко засяга стабилитета на акта. Ето защо, за осъществяването на ревизия по този особен ред, в ДОПК са предвидени изчерпателно изискванията, които следва да бъдат спазени, за да бъде законосъобразен издадения РА.

Така, за да се започне ревизионното производство, следва да са налице основанията, посочени в чл.133 ал.2 от ДОПК, а в настоящия случай – това по чл.133 ал.2 т.1 от ДОПК. ДОПК изрично предвижда за това особено производство, че когато органите по приходите констатират основание за започването му, са длъжни да уведомят териториалния директор, като обосноват наличието на съответното основание. След преценка на наличието на основание за изменение териториалният директор може да възложи ревизия. Според чл.134 ал.3 то ДОПК, изменението е допустимо, ако заповедта за възлагане на ревизията /ЗВР/ е издадена в 3-месечен срок от узнаване на основанието за изменение и до изтичане на срока по чл.109 ДОПК.

По делото ревизията е възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221015002542-020-001/09.04.2015 г. издадена на основание чл.133 и чл.134 от ДОПК от компетентния орган по приходите при условията на заместване, като заместника е действал и името на титуляра и в негово отсъствие, надлежно оправомощен да извърши тези действия. Спазен е срока по чл.134 ал. 3 ДОПК.

В част „Други обстоятелства, имащи значение за ревизията“ на ЗВР е посочено каква е ревизията – „за изменение на задължение за данъци или задължителни осигурителни вноски, определено с влязъл в сила ревизионен акт № [ЕГН]/28.06.2013г.“, основанието за издаването ѝ – „чл.134 ал.1 вр. с чл.133 ДОПК“, както и че е „във връзка сполучените от СГП данни за притежавани от ревизираното лице банкови сметки, които не са представени в първото ревизионно производство, са определени като новооткрити писмени доказателства, които са съществували, но не са били известни на една от страните в производството – органи по приходите.“

Изложението в заповедта фактически основания кореспондират с правното

основание по чл.133 ал.2 т.1 б.“а“ от ДОПК - изменение на задължение, определено с влязъл в сила ревизионен акт, който не е бил обжалван по съдебен ред – „когато се открият нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за установяване на задълженията за данъци или задължителни осигурителни вноски, които не са могли да бъдат известни на лицето, съответно органа, издал ревизионния акт, до: а) издаване на ревизионния акт, когато актът не е бил обжалван;“

Съдът намира, че посоченото основание за възлагането на ревизия не се доказва в настоящето производство.

Безспорно е, че на жалбоподателя Ц. В. е извършена ревизия, приключила с издаването на ревизионен акт № [ЕГН]/28.06.2013г., който не е обжалван по съдебен ред и е влязъл в сила. Ревизията, по която е издаден посочения влязъл в сила РА е с предмет задължения за данък по чл.35 ЗОДФЛ за периода 01.01.2006г. – 31.12.2006г. и за данък по чл.48 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2007г. -31.12.2012г. В хода на тази ревизия, видно от съдържанието на РД № 1302207/11.06.2013г., потвърдени изцяло с издадения РА, е установено от органите по приходите, че жалбоподателят е декларирал в подадената от него годишна данъчна декларация за 2012г. с вх. № 2210И0098850/28.02.2013г., доходи от друга стопанска дейност с източник в чужбина, съгласно Приложение № 3А, възнаграждения по извънтрудови правоотношения в размер на 7 960 233,32 лева с равностойност 4 904 785 CHF), във връзка с които е представен Договор за посреднически и консултантски услуги от 04.01.2012г. с „И Еф Ви И.“ - Британски вирджински острови, приемо - предавателни протоколи за извършена работа и изплатени суми. Т.е. получаването на този доход от страна на жалбоподателя, „от съществено значение за установяване на задълженията за данъци или задължителни осигурителни вноски“ е обстоятелство, известно на органите по приходите още в първото ревизионно производство и като такова обстоятелство, с посоченото му значение, не може да се определи като „ново“. Обстоятелството, че част от тези получени доходи в размер на 2 600 000 CHF с легова равностойност 4 205 014 лева, са преведени по разплащателна сметка на А. В. в швейцарски франка в Л. Л. също е било известно на органите по приходите през 2012г., установено при извършената ревизия на А.В., резултатите от която са били приобщени с Протокол № АА0828340/05.01.2018г. към настоящето ревизионно производство (съобразно установяванията на стр.2 от оспорения РА).

В РД е обсъдено обстоятелството, че притежаването от жалбоподателя на банкови сметки с парични средства в чужбина, не е могло да бъде известно на органите по приходите и не е намерило отражение в

издадения ревизионен акт.

Вярно е, че притежаването на банкови сметки в чужбина е обстоятелство, което не е декларирано от Ц. В. (чрез пълномощника му Б. Л.) в ревизионното производство, приключило с влезлия в сила РА № [ЕГН]/28.06.2013г. В това производство жалбоподателя е представляван от пълномощник – Б. Л., който с писмо № 1494-23-113/30.01.2013г. в т.4.2 е посочил, че представя разпечатки за банкови сметки в левове и валута – наличност в началото и в края на всяка година за периода на ревизията , всички в Корпоративна търговска банка (л.564 син класьор).

В този смисъл само обстоятелството за притежаването от жалбоподателя на банкова сметка в чужбина съдът приема, че действително е обстоятелство, което не е било известно на органите по приходите до издаването на РА № [ЕГН]/28.06.2013г.

Но това обстоятелство е могло да бъде известно на органите по приходите още при първото за жалбоподателя ревизионно производство, в случай, че същите, в съответствие с принципа на служебното начало по чл.5 от ДОПК и при спазване на задълженията им, произтичащи от принципа за обективност по чл.3 ал.1 от същия кодекс са действали по начин „да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата от значение за правата, задълженията и отговорността на задължените лица в производствата по този кодекс.“

По съществено за преценката за наличието на основанието по чл.133 ал.2 т.1 от ДОПК според съда е обстоятелството, дали новите обстоятелства или новите писмени доказателства са от съществено значение за установяване на задълженията за данъци. Наличието на банкова сметка на жалбоподателя в банка COUTTES&Co AG Ц., от която сметка той е превел на съпругата си общо 2 600 000 швейцарски франка с преводи от 24.10.2012г. и от 30.10.2012г. съдът не определя като обстоятелство, от съществено значение за установяване на задълженията за данъци. Това е така, защото доходите от извънтрудови правоотношения, с източник в чужбина, получени от жалбоподателя през 2012г., на основание Договор за посреднически и консултантски услуги от 04.01.2012г. с „И Еф Ви И.“ - Британски вирджински острови, той вече е бил е декларирал като приходи в подадената от него годишна данъчна декларация за 2012г. с вх. № 2210И0098850/28.02.2013г., като е представил и приемо-предавателните протоколи и справка за получените суми и същите са взети предвид с влезлия в сила РА при определяне на задълженията му за данъци. Следователно това не са неизвестни за органите по приходите приходи (нови приходи). Поради това и факта по коя сметка са получени тези приходи и недекларирането на банковата

сметка в чужбина от страна на жалбоподателя във вр. с получаването на този доход за 2012г., е без значение за установяване на задълженията за данъци, след като същественото – получения доход, вече е бил надлежно деклариран пред органите по приходите. Идентичност между постъпилите по сметката на жалбоподателя в банка COUTTES&Co AG Ц. парични суми в размер на 4 904 785 швейцарски франка и тези преведени на съпругата му А. В. суми по сметката ѝ в Liechtenshtinishe Landesbank – Ж., съгласно представеното от СГП-СО на органите по приходите с писмо № 1995/01.04.2015г. извлечение от текуща сметка на А. В., се установява от заключението на втората съдебно-счетоводна експертиза, прието по делото. Всъщност, наличието на идентичност между паричните суми не се оспорва и от органите по приходите и това изрично се посочено в Решение № 409/11.03.2019г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С.. И на последно място – не се твърди и не се доказва, в съответствие с разпределената доказателствена тежест от органите по приходите, че съществуват и други движения по посочената банкова сметка за ревизирания период.

С оглед на изложеното съдът приема че ревизионното производство, приключило с издаването на оспорения в настоящето съдебно производство ревизионен акт, е започнало без да са налице материално-правни основания за това. Не са налице нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за установяване на задълженията за данъци на жалбоподателя, които не са могли да бъдат известни на органа, издал влезлия в сила ревизионен акт, поради което оспореният ревизионен акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Ревизията по чл.133 от ДОПК не може да се използва за отстраняване на непълноти в ревизионното производство, допуснати от ревизиращите органи или за други цели. Да се приеме обратното, би имало за последица отричане стабилитета на влезлия в сила ревизионен акт, тъй като няма да има каквато и да било пречка пред органите по приходите за предприемане в определен момент на действия по изменение на вече установени с влязъл в сила акт данъчни задължения. При допускането на тази възможност, несъбрани в пълнота доказателства в една ревизия, за съществуващи факти, поради небрежност от ревизиращите органи, без значение за определяне на данъчните задължения, извън тези по чл.133 ал.2 т.1 ДОПК, биха могли да се възприемат като основание за откриване на ново производство по този ред, с оглед извършването на различна преценка на тези доказателства от тази, която е извършена в предходното производство. Последното е недопустимо и противоречи на целите на

особеното производство по чл.133 и сл.ДОПК и на стабилитета на влязъл в сила ревизионен акт. Трайна е съдебната практика и в духа на закона, че производството за изменение на задълженията за данъци не може да се използва за преодоляване на процесуалното бездействие на органите по приходите за установяване на фактите от значение за облагането, съгласно чл. 5 от ДОПК.

Поради това - издаденият от орган по приходите при ТД на НАП С. Ревизионен акт (РА) № Р-22221015002542-091-001 от 17.12.2018 г., потвърден в оспорената му част на установения резултат по ЗДДФЛ за данъчните периоди 2009г., 2010г. и 2012г. с Решение № 409/11.03.2019г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С., е незаконосъобразен и подлежи на отмяна изцяло, тъй като е издаден в особено производство, по реда на чл. 133 – чл.134 ДОПК, което е възложено с незаконосъобразна заповед на териториалния директор на ТД на НАП С..

Независимо от тази констатация, съдът намира че следва да се произнесе по законосъобразността на оспореният РА, съгласно чл.160 ал.2 от ДОПК. Преди да изложи съображения относно това обстоятелство, съдът намира че следва да се произнесе по направеното с жалбата възражение за изтекла давност за задълженията за 2009г. и за 2010г., определени с РА.

Съгласно чл.171 ал.1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. В ал.2 на същия текст е предвидено, че с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен при изключенията по т.1 до т.5, които хипотези не се твърди и не се установява да са налице.

Задълженията за 2009г. е следвало да се платят до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода, т.е. до 30.04.2010 г., поради което е давността е започнала да тече от 01.01.2011 г. и е следвало да изтече на 31.12.2015 г. Тази давност е прекъсната с издаването на ЗВР на 09.04.2015г., с което на основание чл.171 ал.1 т.1 от ДОПК е спряла да тече, но за не повече от една година. В посочения едногодишен срок не е издаден РА, поради което след изтичането му е започнала да тече нова давност, прекъсната с издаване на оспорения РА и обжалването му. Независимо от прекъсването на давността, на 01.01.2021г. е изтекъл и 10-годишният абсолютен давностен период по чл.171 ал.1 от ДОПК.

При идентични съображения, на 01.01.2022г. е изтекла и абсолютната давност по чл.171 ал.2 от ДОПК за задълженията за 2010г.

Доколкото посочената абсолютната погасителна давност за данъка върху доходите за 2009 г. и за 2010г. е изтекла в хода на съдебното производство, както и по аргумент от разпоредбата на чл.160 ал.4 изр.2 от ДОПК съдът намира, че не следва да се произнася по основанието и размера на задължението за данък върху доходите за 2009г. и за 2010г., тъй като такова произнасяне, с оглед изричното посочване на правната норма, се дължи само когато давностния срок е изтекъл в хода на ревизионното производство. С оглед на изложеното РА в частта, относно задължението и лихвите за 2009г. и 2010г. следва да бъде отменен.

По отношение на задълженията за 2012г.

Както вече бе посочено - и съобразно констатациите в РА, в ревизионното производство органите по приходите не са установили несъответствие между стойността на имуществото на жалбоподателя и направените от него разходи и декларираните доходи за 2012г.

За разлика от първата ревизия, с РА предмет на настоящето оспорване сумите в размер на 117 951,25 щ.д. /(117 411,43 лв.) и 4 904 785 швейцарски франка (7 960 226,81 лв), получени по банкова сметка в банка COUTTS & Co AG и платени от EFV I. F. са обложени по реда на чл.35 т.6 от ЗДДФЛ – като облагаеми доходи от всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с окончателни данъци по реда на този закон или с окончателни данъци по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, вместо по реда на чл.29 ал.1 т.3 от ЗДДФЛ. За да използват този ред органите по приходите са анализирали предмета на консултантските услуги – управление на бизнес портфейл и са приели, че няма доказателства жалбоподателят да притежава подобни умения. Приели са и че не е доказано извършването на услугите от ревизираното лице, като представените от същото договор, споразумение и приемо-предавателни протоколи за извършена работа, органите по приходите са счели за недостатъчни да удостоверят реалното изпълнение на каквито и да било консултантски услуги, пренебрегвайки че ревизираното лице е посочило, поради естеството на услугите осъществяване на устни консултации. По отношение на дохода от 117 951,25 щ.д. /(117 411,43 лв.) получен по банкова сметка в банка COUTTS & Co AG органите по приходите са приели за недоказан характера на този доход и необлагаемостта му по смисъла на ЗДДФЛ.

За да достигнат до този извод органите по приходите не са кредитирали обясненията на ревизираното лице, че постъпилите суми по тази банкова сметка са във вр. с изпълнение на споразумение между него и EFV I. F.

VENTURES L.. Същите са разпределени за извършване на разплащания по целесъобразност от и за сметка на посоченото дружество, като с тази сума (117 951,25 щ.д. равняващи се на 117 411,43 лв.) в началото на 2015г. на жалбоподателя е изплатена част от дължимо възнаграждение по извънтрудови правоотношения с EFV I. F. VENTURES L..

На първо място съдът намира за недоказани предпоставките за провеждане на ревизията по особения ред на чл.122 ал.1 т.4 и т.5 от ДОПК. Фактическите обстоятелства, посочени в уведомлението по чл.124 ал.1 от ДОПК (л.1182 от адм.преписка) не кореспондират с правните основания по чл.122 ал.1 т.4 и т.5 от ДОПК. Така недеklarирането на банкова сметка в чужбина съдът не определя като липса или непредставена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството доколкото жалбоподателят, като физическо лице, е лице, което не попада в обхвата на чл.1 от Закона за счетоводството, не се твърди от органите по приходите и не е установено в производството унищожаване на документи не по установения ред, т.е. хипотезата по чл.122 ал.1 т.4 не е налице. Липсват и доказателства, обосноваващи провеждане на ревизията по реда на чл.122 ал.1 т.5 от ДОПК, както и доводи за липса или са повреждане до степен негодни за ползване на документи, необходими за установяване на основата за облагане с данъци. В конкретния случай по –скоро се касае за обстоятелство по чл.122 ал.1 т.2 от ДОПК, което обстоятелство в оспорения РА е посочено от органите по приходите като констатация за 2009г. (стр.12 от РА), за 2010г. (стр.15 от РА), но не и за 2011г. и за 2012г. Поради това и при неустановяване наличието на обстоятелствата по чл.122 ал.1 т.4 и т.5 от ДОПК и при липсата на посочено в РА друго фактическо основание за провеждане на ревизията по чл.122 ал.1 от ДОПК за 2012 г. в съдебното производство съдът не може да потвърди РА при липса на фактическо основание, поддържано от органите по приходите за провеждане на ревизията по особени ред по чл.122 от ДОПК. Поради това е и неприложима презумпцията по чл.124 ал.2 от ДОПК и произтичащото от нея разпределение на доказателствената тежест между страните.

Съдът намира за безспорно установено по делото наличие на правоотношение по договор за консултантски услуги от 15.04.2008г. между жалбоподателя и EFV I. F. VENTURES L., нещо повече – консултантските услуги в договора е посочено конкретно по кои въпроси ще се предоставят, като изрично чл.4 от договора сочи, че същите ще се предоставят устно, освен ако възложителят не ги изиска в писмена форма. Поради тази договорна регламентация, съдът намира че от факта на устно предоставяне на консултантските услуги по никакъв начин не може да се

изведе извод за непредоставянето им или да се промени основанието за облагане с данък. След като договора между страните не изисква съставянето на определени документи като доказателство за изпълнението му, недопустимо е същите да бъдат изисквани от органите по приходите и поради недоговарянето за съставянето на такива да се преценява липса на основание за плащане на суми в изпълнение на задължения по договора или да се твърди неизпълнение на задължения на страните.

Съгласно Споразумение за посреднически и консултантски услуги от 04.01.2012г., сключен между жалбоподателя и същото чуждестранно дружество, освен задълженията по договора от 15.04.2008г., са включени и дейности по посредничество при преговори по търговски сделки на възложителя, писмени или устни консултация при управлението на ЮЛ, контролирани от възложителя, анализи или становища по отношение на бизнеса, търговски или инвестиционни интереси на възложителя, представителство на възложителя. В договора е предвидено как да се определя възнагжраждението и какъв срок същото е дължимо. В производството са представени и приети като писмени доказателства потвърждение от 23.09.2015г. от EFV I. F. VENTURES L., установяващо как е изчислено възнагжраждението. В писмо-потвърждение от 01.12.2017г. на възложителя, са потвърдени извършените от жалбоподателя консултантски услуги и в какво се изразят същите. Заключение на втората съдебно-счетоводна експертиза установява и размера на годишната печалба на EFV I. F. VENTURES L., като процент от която е определено възнагжраждението на изпълнителя по договора и споразумението., като вещото лице установява съответствие между изплатените на Ц. В. суми по договора за 2012г. с размера на дължимите суми от същото дружество към жалбоподателя. За изплатените суми през 2012г. вещото лице установява и установеното вече от писмените доказателства обстоятелство, че сумата на изплатените от EFV I. F. VENTURES L. суми на жалбоподателя за 2012г. – възнагжраждения по договор за консултантски услуги от 15.04.2008г. и по Споразумение за посреднически и консултантски услуги от 04.01.2012г. са декларирани от страна на жалбоподателя в подадената от него ГДД за 2012г., с вече посоченото по-горе основание – доходи по извънтрудови правоотношения от друга стопанска дейност с източник в чужбина. Вещото лице установява и идентичност между постъпилите през 2012г. суми по сметка на жалбоподателя в Couotts Co AG Ц. в размер на 4 904 785 шв.франка, с тези преведени на съпругата му в Л. Л. Ж., съгласно извлечението, представено с писмо на СГП-СО от 01.04.2015г.

При тези установени по основание и размер доходи на жалбоподателя, съдът, намира че незаконосъобразно органите по приходите са ги определили като доход от други източници по смисъла на чл.35 т.6 от ЗДДФЛ. Съгласно пар.1 т.30 от ДР на ЗДДФЛ . "Извънтрудови правоотношения" са правоотношенията извън тези по т. 26, 28 и 29, по силата на които се дължи постигането на определен резултат от физическо лице, което не е едноличен търговец. Правоотношенията между жалбоподателя и EFV I. F. VENTURES L. са именно такива, като в съдебното производство са събрани доказателства, в потвърждение на постигнат от страна на жалбоподателя резултат – предоставянето на услугите и постигането на ключовите показатели за добро изпълнение (писмо за потвърждение от 15.11.2015г. (л.585-587 от адм.д.).

Както вече бе посочено – по делото е изслушано и прието от съда, неоспорено от страните заключение на втора съдебно-счетоводна експертиза. Писмените доказателства и заключението на втората съдебно-счетоводна експертиза безспорно установяват основанието за получаване на дохода от 4 904 785,00 швейцарски франка (7 960 226,81 лв.) - Договор за консултантски услуги от 15.04.2008г. и Споразумението за агентски и консултантски услуги от 12.01.2012г. Не е спорен между страните и платеца на дохода - EFV I. F. VENTURES L., т.е. при наличие на основание за получаването на дохода и установен платец е неприложимо облагането по реда на чл.35 т.6 от ЗДДФЛ.

Предвид горното и при ясно установен източник на дохода за 2012г. съдът намира че същите доходи правилно са обложени по реда на чл. 29, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ с подадената от страна на жалбоподателя ГДД за 2012 г., както това е възприето и с РА от 2012г. Облагането на тези доходи по реда чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ и допълнително определените задължения на жалбоподателя, произтичащи от това за 2012г. определя оспорения РА като незаконосъобразен и обосновава отмяната му в тази му част.

При този изход на спора е основателна заявената от жалбоподателя претенция за разноси в общ размер от 21 288 лв., от които 10 лв. д.т., 735 лв. възнаграждение на ВЛ по първата съдебно-счетоводна експертиза, 350 лв. възнаграждение за ВЛ по съдебно-графическата експертиза, 1 833 лв. възнаграждение на ВЛ по втората съдебно-счетоводна експертиза и 18 360 лв. адвокатско възнаграждение. Претендирания размер на адвокатското възнаграждение съдът не намира за прекомерен, с оглед фактическата и правна сложност на делото, поради което следва да бъде присъден в пълнота. Съдът намира за основателна и претенцията за присъждане на направените в производството разноси за

възнаграждение на вещи лица, доколкото не са налице предпоставките по чл.161 ал.3 от ДОПК.

Водим от горното и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК Административен съд София – град , III отделение, 66 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Ц. Р. В. ревизионен акт № Р-22221015002542-091-001 от 17.12.2018 г., потвърден в оспорената му част на установения резултат по ЗДДФЛ за данъчните периоди 2009г., 2010г. и 2012г. с Решение № 409/11.03.2019г. на директор на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП С., с който допълнително са определени задължения за данък върху доходите на физически лица – свободни професии, граждански договори и др. по ЗДДФЛ в размер общо на 1 072 040,56 лв., от които за 2009 г. – 439 244,93 лв., за 2010 г. – 416 148,81 лв. и за 2012 г. – 216 646,82 лв., както и лихви за просрочие в размер на 834 904,31 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на Ц. Р. В. разноси по делото в общ размер на 21 288 лв. (двадесет и една хиляди двеста осемдесет и осем лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните с връчени преписи.

СЪДИЯ: